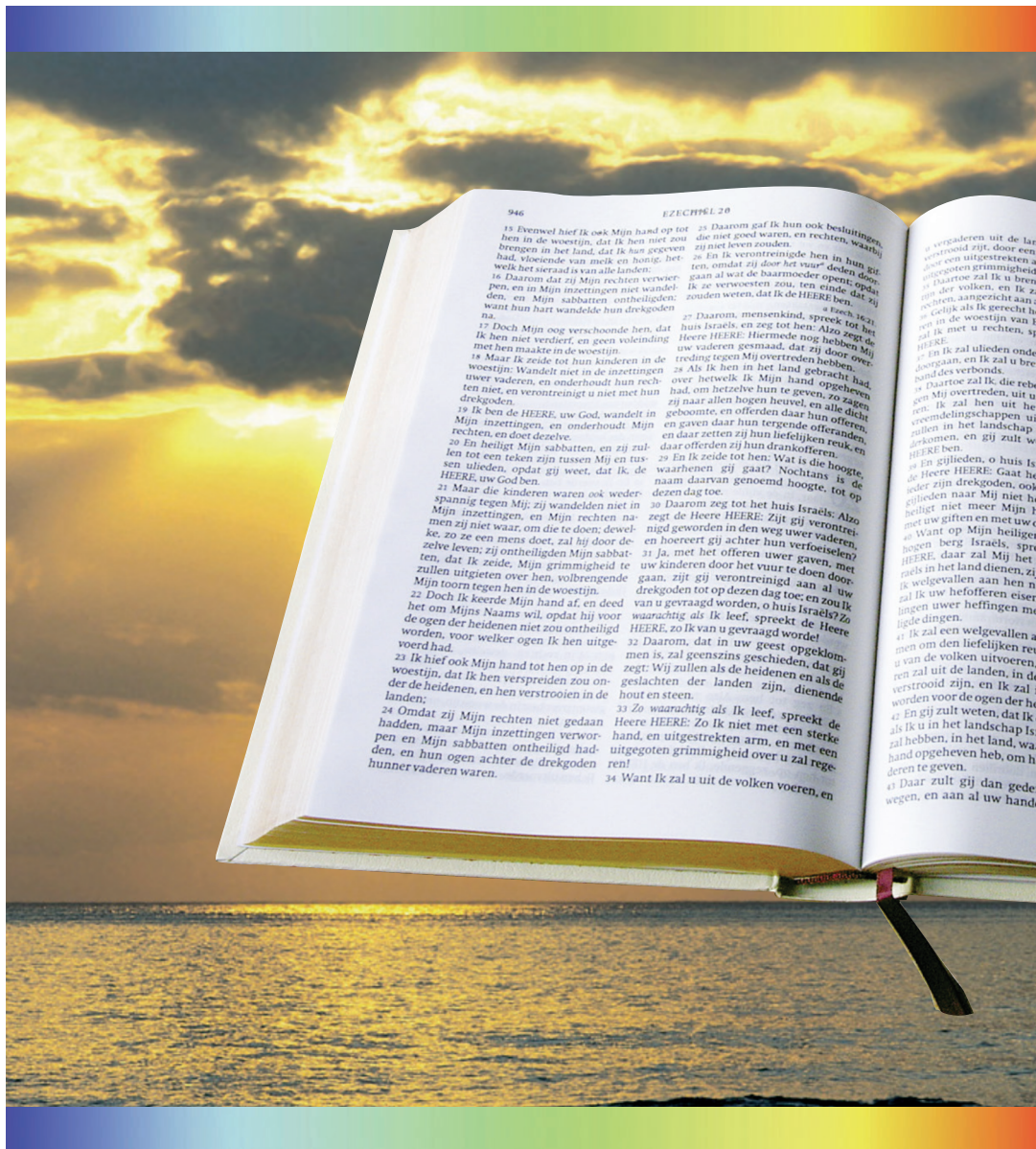

Wees niet bezorgd

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig tot lering voor diegene die in de Rechtvaardigheid is.

Opdat de mens Gods volwassen zal zijn, toegerust tot elk goed werk.

(vrij naar 2 Timótheüs 3 : 16, 17)

nr. 78

Bijbelstudie

Wees niet bezorgd

1.	Inleiding	2
2.	Schatten verzamelen in de hemel	2
	Zoek eerst het Koninkrijk van God	4
	Het bezitten van rijkdom	4
	Het oog is de lamp van het lichaam	5
	De mammon	6
3.	Aardse zorgen	7
	Onze zorgen bij de Heer brengen	7
	Het volk Israël onder leiding van Jozua	9
	De Hemelse Vader zorgt voor ons	10

1. Inleiding

Matthéüs 6 : 19-34*

- 19 Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen;
- 20 Maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen;
- 21 Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.
- 22 De kaars des lichaams is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen;
- 23 Maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!
- 24 Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den anderen verachten; gij kunt niet God dienen en den Mammon.
- 25 Daarom zeg Ik u: Zijt niet bezorgd voor uw leven, wat gij eten, en wat gij drinken zult; noch voor uw lichaam, waarmee gij u kleden zult; is het leven niet meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding?
- 26 Aanziet de vogelen des hemels, dat zij niet zaaien, noch maaien, noch verzamelen in de schuren; en uw hemelse Vader voedt nochtans dezelve; gaat gij dezelve niet zeer veel te boven?
- 27 Wie toch van u kan, met bezorgd te zijn, een el tot zijn lengte toedoen?
- 28 En wat zijt gij bezorgd voor de kleding? Aanmerkt de leliën des velds, hoe zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen niet;
- 29 En Ik zeg u, dat ook Salomo, in al zijn heerlijkheid, niet is bekleed geweest, gelijk een van deze.
- 30 Indien nu God het gras des velds, dat heden is, en morgen in den oven geworpen wordt, alzo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, gij kleingelovigen?
- 31 Daarom zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmee zullen wij ons kleden?
- 32 Want al deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft.
- 33 Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.
- 34 Zijt dan niet bezorgd tegen den morgen; want de morgen zal voor het zijne zorgen; elke dag heeft genoeg aan zijn zelfs kwaad.

Deze woorden van de Here Jezus zijn onderdeel van de Bergrede en geven belangrijke christelijke waarheid weer. Helaas zijn er veel Christenen die het tegenovergestelde beweren. Zij stellen dat wij schatten moeten verzamelen op aarde en iets moeten bereiken in dit leven. Dat staat haaks op wat de Here Jezus hier zegt.

Voor de goede orde: er is niets mis mee als men schatten op aarde bezit. Er zijn genoeg mensen uit de Bijbelse geschiedenis die ook grote aardse rijkdommen bezaten. Eén van hen wordt zelfs in Matthéüs 6 : 29 genoemd: Salomo. Het gaat niet om het bezit op zich. Het gaat erom dat het vergaren van rijkdom niet het doel van ons leven zou zijn.

De conclusie van het betoog staat in Matthéüs 6 : 33: zoek eerst het Koninkrijk van God. Eigenlijk wordt de zin die in Matthéüs 6 : 19 begint pas voltooid in vers 33: "Vergadert u geen schatten op aarde, [...] maar zoekt eerst het Koninkrijk van God". Dat is de hoofdgedachte.

We zullen in deze Bijbelstudie nu het boven geciteerde Schriftgedeelte uit de Bergrede vers voor vers bespreken.

2. Schatten verzamelen in de hemel

Matthéüs 6 : 19, 20

- 19 Vergadert u geen schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen;
- 20 Maar vergadert u schatten in den hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen;

Alles wat wij hier op aarde hebben, gaat voorbij. Daarom zouden we ons geen schatten vergaderen op aarde. Zoals een lied zegt: "Niets is hier blijvend, niets is hier blijvend, alles hoe schoon ook zal eenmaal vergaan". Dat is in de eerste plaats zo omdat wij zelf vergankelijk zijn. In Lukas 12 staat een gelijkenis over een man die zijn schuren vol heeft en denkt dat hem daarom niets kan overkomen. Maar diezelfde nacht sterft hij. (zie Lukas 12 : 16-21) Wat heb je dan aan alles wat je verzameld hebt? Niets. Alles wat we hier hebben en zijn, zullen we eens los moeten laten. Het verzamelen van schatten hoort bij de eerste beginselen van deze wereld. Daarin zoekt men zijn zekerheid en houvast in het leven, maar dat leidt tot niets.

* Tenzij anders vermeld, komen de aangehaalde Bijbelteksten uit de Statenvertaling.

Als we ons geen schatten zouden verzamelen op aarde, wordt de aanbeveling automatisch om schatten te vergaderen in de hemel. (zie vers 20) Dat wordt ook op andere Schriftplaatsen naar voren gebracht:

1 Petrus 1 : 3-5

- 3 Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.
- 4 Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u,
- 5 Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd.

Vers 3 zegt dat God ons heeft wedergeboren tot een levende hoop. Die hoop heeft te maken met de toekomst, namelijk met een erfenis. "Hoop" is een toekomstverwachting. Als wij daar nu al uit leven, is het een levende toekomstverwachting. In vers 4 lezen we dat er voor de toekomst in de hemelen een erfenis voor ons is weggelegd. Vers 5 zegt vervolgens dat niet alleen die erfenis bewaard wordt voor ons, maar dat ook wij bewaard worden voor de erfenis.

2 Korinthe 4 : 16-18

- 16 Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag.
- 17 Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid;
- 18 Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig.

We verzamelen schatten in de hemel door niet te letten op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet kan zien. De zienlijke dingen zijn tijdelijk en dus vergankelijk, maar de onzienlijke dingen zijn eeuwig. Heel de oude schepping wandelt door aanschouwen en niet door geloof. De mens ziet aan wat voor ogen is. Op grond van wat hij ziet beoordeelt hij dingen en neemt hij beslissingen. Maar van ons gelovigen wordt gezegd dat wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen. (zie 2 Korinthe 5 : 7)

Romeinen 2 : 5-8

- 5 Maar naar uw hardigheid, en onbekeerlijk hart, vergadert gij uzelfen toorn als een schat, in den dag des toorns, en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods.
- 6 Welke een ieder vergelden zal naar zijn werken
- 7 Dengenen wel, die met volharding in goeddoen, heerlijkheid, en eer, en onverderfelijke zoeken, het eeuwige leven;
- 8 Maar dengenen, die twistgierig zijn, en die der waarheid ongehoorzaam, doch der ongerechtigheid gehoorzaam zijn, zal verbolgenheid en toorn vergolden worden;

In vers 5 gaat het over een negatieve schat. Het is een cynische uitspraak, gericht aan ongelovigen. Als er sprake is van een hard en onbekeerlijk hart en niet van een zacht gemoed, zal er toorn zijn. Verder worden er in de verzen 7 en 8 nog andere negatieve dingen genoemd die de mens kan verzamelen. Voor ons als gelovigen valt er in de toekomst echter geen toorn te verwachten. (Romeinen 5 : 9) Voor ons is een schat in de hemel weggelegd als resultaat van het werk van Christus in ons. Die schat zouden wij tijdens ons leven verzamelen.

1 Timotheüs 6 : 12, 17-19

- 12 Strijd den goeden strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven, tot hetwelk gij ook geroepen zijt, en de goede belijdenis beleden hebt voor vele getuigen.
- 17 Beveel den rijken in deze tegenwoordige wereld, dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de ongestadigheid des rijkdoms, maar op den levenden God, Die ons alle dingen rijkelijk verleent, om te genieten;
- 18 Dat zij weldadig zijn, rijk worden in goede werken, gaarne mededelende zijn, en gemeenzaam;
- 19 Leggende zichzelf weg tot een schat een goed fundament tegen het toekomstende, opdat zij het eeuwige leven verkrijgen mogen.

We zouden naar het eeuwige leven grijpen. Niet om het later te ontvangen, maar om het nu al te leven. De verzen 17-19 zijn gericht aan mensen die naar aardse maatstaven rijk zijn. Dezen mensen moeten niet hoogmoedig worden en hun hoop niet stellen op hun aardse rijkdom, want die is onbetrouwbaar. Ze zouden hopen op de levende God. Hij geeft alle dingen, niet karig maar rijkelijk. Aan de andere kant zouden we ook genieten van wat God geeft. Het is absoluut Christelijk om van het leven of de rijkdom te genieten. In vers 18 wordt vier keer hetzelfde gezegd. De rijken zouden (a) weldadig zijn, (b) rijk worden in goede werken, (c) gaarne

mededelende zijn en (d) gemeenzaam zijn. Men zou één zijn en dus de rijkdom met allen delen. Vers 19 zegt: "Leggende zichzelf weg tot een schat een goed fundament tegen het toekomstige". Het woordje "het" vóór "toekomstige" had eigenlijk met "de" vertaald moeten worden. Het gaat namelijk over "de toekomstige eeuw". Hier staat dat men zijn aardse rijkdom kan gebruiken om zich een schat te verwerven voor de toekomstige eeuw. Als je dus aardse schatten hebt, kun je ze omzetten in schatten in de hemel. Het gaat hier om een investering in hemelse zaken in plaats van in aardse.

Zoek eerst het Koninkrijk van God

Terug naar Matthéüs 6 : 20. Hier is dus sprake van gemeentelijke waarheid: wij zouden ons rijkdom verwerven in de hemel, namelijk een eeuwige schat en erfenis. Voor ons Christenen in deze tegenwoordige vijfde bedeling ^{zie zijlijn 1} is dat ook een voor de hand liggende gedachte. Wij hebben immers geleerd dat wij als eerstelingen van het Nieuwe Verbond en als eerste gelovigen na de opstanding van Christus op grond van dat eerstgeboorterecht een hemelse positie en daarmee ook een hemelse erfenis ontvangen. Aan ons gelovigen van deze bedeling is immers hemels burgerschap en een hemelse toekomst beloofd.

Voor de Joden in de tijd van de Here Jezus was het verzamelen van schatten in de hemel onmogelijk. Zij leefden immers in de vierde bedeling, dat is de bedeling van de wet. In eerste instantie was aan de Joden niets hemels beloofd, behalve een Koninkrijk dat uit de hemel zou nederdalen en tot hen zou komen naar de aarde. Maar als het slechts zou gaan om de openbaring en vestiging van het Messiaanse Rijk op aarde, zou de uitdrukking niet kunnen luiden: "Verzamelt u schatten in de hemel". De Joden zouden daarop gereageerd moeten hebben met de vraag: "Hoezo? Kan dat dan? Hoe?" Logischerwijs had voor hen de uitdrukking: "Vergadert u geen schatten op de aarde" gevolgd moeten worden door de uitdrukking in vers 33: "maar zoek eerst het Koninkrijk Gods". Dat Koninkrijk van God zou uiteindelijk op aarde gevestigd worden, ook al zou dit nog minstens 2000 jaar duren. Maar de oproep: "zoek eerst het Koninkrijk van God" blijft hetzelfde. Ieder mens zou het Koninkrijk van God zoeken, dat uiteindelijk op de aarde zal komen.

Nu komen we weer terug op ons als gelovigen in deze tijd. Want ook wij zouden het Koninkrijk van God zoeken. Maar dat is in onze dagen gevestigd in de hemel. ^{Zie zijlijn 2} In Kolossenzen 3 vinden we een paralleltekst bij Matthéüs 6 : 33. Daar staat: "Zoek de dingen, die boven zijn".

Kolossenzen 3 : 1, 2

- 1 Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechter hand Gods.
- 2 Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.

Wij zijn met Christus opgewekt en zouden de dingen zoeken die boven zijn, waar Christus is. Parallel daaraan staat in vers 2 in plaats van "zoeken" het woord "bedenken". Wij zouden de dingen bedenken, die boven zijn, dus de hemelse dingen bedenken en niet de aardse. Ook Romeinen 8 zegt dit, waar staat dat we de dingen zouden bedenken die "des Geestes" zijn.

Romeinen 8 : 1, 5, 6

- 1 Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.
- 5 Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is.
- 6 Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

"Zoeken" of "bedenken" betekent: "gericht zijn op" of "nastreven". Ons leven, onze gedachten en redeneringen zouden gericht moeten zijn op de dingen van God, op Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid.

De mens is van nature geneigd om zijn eigen gerechtigheid te zoeken. Daarmee probeert hij zijn eigen koninkrijk te vestigen. Men is dan bezig met aardse zaken en zet God buitenspel.

Het bezitten van rijkdom

We zouden dus geen schatten verzamelen op aarde. Er staat niet dat wij geen schatten mogen bezitten. Maar als ons leven alleen maar gericht is op aardse rijkdom en alles daarvoor moet wijken, zijn we verkeerd bezig. Als wij bepaalde idealen of ambities hebben en we werken er vervolgens aan om die te bereiken, worden wij dienstbaar aan die ambities gemaakt. Wij zijn dan slaven geworden van de beginselen die wij nastreven. Op die manier komt onze ambitie op het niveau van religie of godsdienst te staan. Zo verliezen we onze vrijheid en kiezen we ervoor om een onbevredigend leven te leven. Dat is ook de achtergrond van veel uitspraken in het Nieuwe Testament waarbij nogal wordt afgegeven op rijkdom of op de rijken. De Bijbel veroordeelt niet rijkdom als zodanig, maar wel het

Zijlijn 1

De Bijbel verdeelt de heilsgeschiedenis vanaf de schepping van Adam tot aan de "nieuwe hemel en de nieuwe aarde" van Openbaring 21 : 1 in zeven perioden. Deze perioden duren niet allemaal even lang en worden meestal "bedelingen" genoemd. In elke bedeling wordt een bepaald aspect belicht van Gods handelen met betrekking tot hen die in die bepaalde bedeling leven. Voor meer informatie zie [Bijbelstudie nr. 4 "De bedelingen Gods"](#).

Zijlijn 2

In de vijfde bedeling is het Koninkrijk van God nog verborgen in de hemel. Pas in de zesde bedeling zal het Koninkrijk steeds meer openbaar worden totdat het definitief gevestigd zal zijn op de aarde.

streven naar rijkdom. Zeker wanneer dat het enige is dat de mens motiveert.

In de wereld heerst de algemene gedachte dat als iemand per se iets wil, hij dat ook kan bereiken. In werkelijkheid is dat niet zo. Vaak gaat het om dingen die maar aan weinigen gegeven zijn om te bereiken. Zo kan er logischerwijs maar één persoon president worden van de Verenigde Staten. Sommigen kunnen heel veel als ze willen en sommigen willen heel veel, maar kunnen weinig.

Een zogenaamd Christelijke variant daarop is: "Als je maar goed je best doet en veel bidt, kun je de zonde uit je leven bannen". Maar de Schrift zegt dat dit niet zo is. De Bijbel zegt juist dat als je probeert je zonden te bestrijden, de zonde alleen maar toe zal nemen. De Schrift leert dat je nederig moet zijn en toe moet geven dat je het zelf niet kunt. Je moet bereid zijn te leven uit de genade van God. Pas als je afstand kunt nemen van je tekortkomingen en ze los kunt laten, kan de Heer door je heen gaan werken. We moeten bereid zijn te accepteren dat wij noch onze wereld deugen. Wanneer we dat onder ogen zien, beseffen we dat het geen zin heeft om te proberen de wereld te verbeteren. Wij maken namelijk onderdeel uit van die wereld. Het is verspilde energie.

Matthéüs 6 : 21

21 Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.

Er staat in vers 21 meteen bij dat waar onze schat is, ook ons hart zal zijn. Je hart gaat uit naar dat wat je verzamelt. In vers 20 lezen we al dat aardse schatten door dieven gestolen kunnen worden. Of ze worden door de motten of roest aangetast. Ze zijn veranderlijk. Het is dus beter om schatten te verzamelen in de hemel, zodat ons hart daarnaar zal uitgaan en onze hoop gesteld wordt op de levende God.

Het oog is de lamp van het lichaam

Matthéüs 6 : 22-23

22 De kaars des lichaams is het oog; indien dan uw oog eenvoudig is, zo zal uw gehele lichaam verlicht wezen;

23 Maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!

De kaars (het licht) wordt hier in verband gebracht met het oog. De ogen zijn ons belangrijkste zintuig en hebben de meeste invloed. Ze zijn de

lamp voor het lichaam, waarmee we ons kunnen oriënteren in het leven. Onze ogen geven richting aan onze levensweg. Andersom is het ook zo dat wij kijken in de richting die wij gaan. Ons oog zou "eenvoudig" zijn in de zin van "enkelvoudig". Dat betekent dat we maar naar één ding zouden kijken, namelijk naar het Koninkrijk. We zouden ons leven eenvoudig inrichten en niet te veel dingen nastreven.

Verder komt datgene wat er in de mens leeft, tot uitdrukking via de ogen. Je kunt aan iemands ogen zien wat voor iemand hij is. Het oog verraadt onze instelling, aard en gerichtheid in het leven. De blik die een mens in zijn ogen heeft, correspondeert met de kijk die hij op het leven heeft. De mens is verantwoordelijk voor zijn blik en voor de wijze waarop hij zich in het leven opstelt. Men zegt niet voor niets dat ogen de spiegels van de ziel zijn.

Al deze losse Schriftgedeelten hebben maar één boodschap: zoek eerst het Koninkrijk. Daar zou onze begeerte naar uitgaan. Doordat het Koninkrijk nu nog onzienlijk en in de hemel is, gaat onze belangstelling uit naar de hemelse en onzienlijke dingen.

Een mooi voorbeeld van dit principe vinden we in Openbaring in het visioen over het nieuwe Jeruzalem. Het nieuwe Jeruzalem spreekt over het Nieuwe Verbond, waar wij als gelovigen nu al onder leven.

Openbaring 21 : 23

23 En de stad behoeft de zon en de maan niet, dat zij in dezelve zouden schijnen; want de heerlijkheid Gods heeft haar verlicht, en het Lam is haar Kaars.

De stad, degenen dus die onder het Nieuwe Verbond leven, heeft de zon en de maan niet nodig, want het Lam Zelf is haar kaars. Licht staat voor leven en zonder licht is er geen leven mogelijk. Aangezien Christus het Lam is, betekent dit dat Christus ons licht, ons leven is. Hij geeft ons leven en vult dat ook.

Terug naar Matthéüs 6 : 23. Wanneer ons oog boos en niet eenvoudig is, is het niet op de hemelse dingen van het Koninkrijk gericht, maar op allerlei andere, aardse zaken. Dan zal ons gehele lichaam duister zijn en is er dus geen leven. Verder staat er: "Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!" De Here Jezus zegt dit in eerste plaats tot zijn tijdgenoten die in grote meerderheid onder de wet leefden. Zij verbeeldden zich licht te hebben, maar richtten zich in werkelijkheid op uiterlijke zaken. Ons oog zou dus overdrachtelijk ge-

sproken niet op aardse zaken gericht zijn, maar op de onzienlijke, hemelse zaken. Zie ook Romeinen 2.

Romeinen 2 : 16-20

- 16 In den dag wanneer God de verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie.
17 Zie, gij wordt een Jood genaamd en rust op de wet; en roemt op God,
18 En gij weet Zijn wil, en beproeft de dingen, die daarvan verschillen, zijnde onderwezen uit de wet;
19 En gij vertrouwt uzelf te zijn een leidsman der blinden, een licht dergenen, die in duisternis zijn;
20 Een onderrichter der onwijzen, en een leermeester der onwetenden, hebbende de gedaante der kennis en der waarheid in de wet.

Het gaat in vers 16 om de dingen die in het hart verborgen zijn. Hier wordt voor "verborgen" of "verborgenheid" niet het gebruikelijke Griekse woord "mysterion" (μυστήριον) gebruikt, maar "kryptós" (κρυπτός). ^{Zie zijlijn 3} Het gaat over dat wat verborgen is in het inwendige van de mens. God zal daarover oordelen, want de mens ziet aan wat voor ogen is, maar God ziet het hart aan. (zie 1 Samuël 16 : 7) Hij ziet dus die verborgen, onzienlijke dingen. Op grond daarvan ontvangen of derven wij beloning, namelijk die schat en erfenis in de toekomst.

In vers 19 lezen we dan dat de blinden in duisternis leven, maar dat de Jood goede ogen denkt te hebben. Hij verbeeldt zich licht te hebben en een licht te zijn voor degenen die in duisternis zijn. De bedoeling van het volk Israël in de hele heilsgeschiedenis is inderdaad dat zij het licht, namelijk het Woord van God, zouden verspreiden onder de heidenen die in duisternis leven. In vers 20 worden de begrippen "licht" en "duisternis" nader toegelicht. De Joden hebben dat licht niet en gebruiken het dus ook niet. Wat zij beschouwen als licht, namelijk de wet, blijkt in de praktijk duisternis te zijn.

De mammon

Matthéüs 6 : 24

- 24 Niemand kan twee heren dienen; want of hij zal den enen haten en den anderen liefhebben, of hij zal den enen aanhangen en den anderen verachten; gij kunt niet God dienen en den Mammon.

Over dit vers bestaan onduidelijkheden die vooral met het woord "mammon" te maken hebben, maar daarover straks meer. In dit vers gaat het om het verschil tussen het Oude en het Nieuwe Verbond. Als er staat: "Niemand kan twee heren dienen" is de vraag wie er met die twee heren bedoeld worden. We hadden het in de voorgaande verzen over het licht van het Nieuwe Verbond tegenover de duisternis van het Oude Verbond. Dan luidt de volgende zin: "Niemand kan twee heren dienen". Met die twee heren worden ook het Oude en het Nieuwe Verbond bedoeld. Niemand kan lijfeigene of slaaf zijn van twee heren. Je bent óf een lijfeigene van de ene, óf een lijfeigene van de andere heer. Je kunt jezelf immers niet in tweeën splitsen en beide heren een beetje dienen. Het feit dat niemand twee heren kan dienen is een heel belangrijk thema in de Nieuwtestamentische brieven. Men dient óf de wet óf de genade; men dient óf het Oude óf het Nieuwe Verbond. Als men het oude dient, heeft men niets aan het nieuwe. Als we door de wet gerechtvaardigd willen worden, is Christus ons niet nut en zijn wij van de genade vervallen. (zie Galaten 5 : 1-4)

De moeilijkheid schuilt hier in de term "mammon". Het woord "mammon" is de vergriekste vorm van een Aramees woord. Het heeft de betekenis van "iets waarop men vertrouwt" of "steunpilaar". "Mammon" staat voor rijkdom of weelde. "Mammon" hoeft niet altijd een negatieve betekenis te hebben, het is afhankelijk van het perspectief. Als men het woord te nauwkeurig specificceert, komt men er niet uit. De vraag is vervolgens: "Waar vindt men die rijkdom?" Aan de ene kant is de rijkdom van de Jood naar Joodse norm gelegen in het leven onder de wet. Ze noemen dat "de rijkdom van de wet". Maar aan de andere kant moet duidelijk zijn dat ware rijkdom niet gelegen is onder de wet, maar in de rijkdom van Gods genade. Om dat laatste gaat het uiteraard.

Hier in Matthéüs 6 : 24 wordt het begrip "mammon" o.a. gebruikt ter aanduiding van de onrechtvaardigheid vanuit de ogen van de Joden. Vanuit Joodse blik is de uitdrukking "onrechtvaardige mammon" de aanduiding van heidenen die zonder de wet leven. Op deze wijze wordt het begrip ook in de Talmoed gebruikt. Ook in de Bijbel staat: "Dezen [de Here Jezus] [...] hebt gij [Joden] genomen, en door de handen der onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood". (Handelingen 2 : 23) "Onrechtvaardigen" betekent hier "degenen die niet onder de wet leven", dus: "heidene". Eigenlijk staat er dan in dit vers: "[...] door de handen der heidenen aan het kruis gehecht en gedood". "Mammon" is dus een soort scheldwoord vanuit het jodendom voor onrechtvaardigen/heidene.

In de gedachten van de Joden, is "het dienen van God" het dienen en leven onder de wet. Godsdienst of religie is het leven volgens een verzameling

Zijlijn 3

Denk aan het Nederlandse woord "cryptisch", wat "raadselachtig" betekent.

wetten, regels en voorschriften. Godsdienst is dus niet hetzelfde als geloven in God. Godsdienst in Bijbelse zin betekent dan: leven onder de wet. Bepaalde dingen doen of laten om God te dienen.

Het Christendom is naar Bijbelse begrippen dus geen godsdienst. Want bij Christendom gaat het niet om het leven volgens regels en voorschriften, maar om geloof in God. De term "godsdienst" wordt bij uitzondering één keer naar Christenen gebruikt, maar dan als een soort woordspeling. Dat is in Romeinen 12:

Romeinen 12 : 1

- 1 Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst.

Hier wordt niet gesproken over godsdienst in de zin van religie. Hier wordt gezegd dat als we dan toch behoefte hebben aan godsdienst, onze godsdienst er niet uit bestaat dat we een deel van ons of ons bezit aan God geven, maar dat we alles, heel ons leven aan Hem geven. Dat valt buiten de definitie van godsdienst of religie.

Als dus Matthéüs 6 : 24 zegt dat men niet God en de mammon kan dienen, dan wordt onder "God dienen" het leven onder de wet verstaan. Als nu dat "God dienen" uit dit vers staat voor "het leven onder de wet", dan staat "het dienen van de mammon" voor "het leven zonder de wet". Dit is een verwijzing naar de dienst onder het Nieuwe Verbond. Het is de verwijzing naar onze situatie als gelovigen die zonder de wet behouden zijn geworden en zonder de wet onder een ander beginsel leven. En dat beginsel valt niet binnen de categorie "godsdienst". "Mammon" wordt hier genoemd ter aanduiding van gelovigen die God niet via de officiële vorm van godsdienst, maar buiten de wet om dienen. Dat je niet God en de mammon kunt dienen betekent dus dat je niet tegelijkertijd onder de wet en onder de genade kunt leven. Het één doet het ander teniet.

3. Aardse zorgen

Matthéüs 6 : 25

- 25 Daarom zeg Ik u: Zijt niet bezorgd voor uw leven, wat gij eten, en wat gij drinken zult; noch voor uw lichaam, waarmede gij u kleden zult; is het leven niet meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding?

Dit vers begint met het woord "daarom". Dat geeft aan dat het te maken heeft met het voorgaande vers. Eigenlijk staat er dus: omdat wij niet in staat zijn om twee heren tegelijk te dienen, hoeven we niet bezorgd te zijn over ons leven. Met andere woorden: als wij als kinderen van God in dienst van de Heer staan, betekent dat automatisch dat wij ons geen zorgen hoeven te maken over ons leven. Men zou zich niet druk moeten maken over aardse zaken als voedsel en kleding, maar over het leven zelf. Niet over de uiterlijke zaken, maar over het wezen van de dingen. Als we wél bezorgd zijn over zaken als eten, drinken en kleding, wordt dat beschouwd als het dienen van onszelf en die andere heer, de duivel.

Bezorgd zijn over het leven is kenmerkend voor de mens. Dieren en planten maken zich nergens druk over. Er is niets mis mee om bijvoorbeeld op zaterdag naar de supermarkt te gaan en eten voor het weekend te kopen, omdat de winkels op zondag gesloten zijn. Het gaat hier niet om dit soort korte termijn planning en logisch vooruit denken, maar om het algemene streven van de mens om zijn toekomst veilig te stellen. Als ons leven daarop gericht is, wordt God buitengesloten en speelt Hij in ons leven geen rol van betekenis. Bovendien leven we niet echt, als we altijd maar bezig zijn om te zorgen voor morgen. Het leven is nou eenmaal een avontuur. We moeten leren de omstandigheden waarin we in dit leven terecht komen te accepteren. De Heer heeft ons wel een behouden aankomst beloofd, maar geen kalme reis. Als ons leven wel een kalme reis zou zijn, zouden we onderweg niets leren en zou het leven weinig bevrediging schenken.

Daarom zegt de Schrift hoe we ons leven zouden inrichten. Onze toekomst begint pas voorbij dit aardse leven. Wij weten dat wij met Christus geopenbaard worden in heerlijkheid als Hij geopenbaard wordt.

Kolossenzen 3 : 4

- 4 Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

Dát is onze toekomst. Daarop zouden we gericht zijn. Maar mochten we toch een keer zorgen hebben door onze aardse omstandigheden, dan mogen we die bekend maken bij God.

Onze zorgen bij de Heer brengen

In Filippenzen 4 lezen we bijvoorbeeld dat we onze zorgen bij de Heer mogen brengen.

Filippenzen 4 : 6, 7

- 6 Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God;
7 En de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus.

Wij mogen al onze zorgen bekend maken bij God. Wij hebben Zijn belofte dat Hij voor ons zorgt als wij Hem zoeken te dienen. Hij geeft ons wat wij nodig hebben. Maar Hij bepaalt wat dat is. Wij zijn per slot Zijn dienstknechten en Zijn eigendom. Hij kan met ons doen wat Hij wil.

Het is nodig dat de Heer onze harten en zinnen bewaart in Christus Jezus. Hoe komt het eigenlijk dat wij soms bezorgd zijn? Het antwoord ligt in vers 7: vrees en bezorgdheid komen voort uit ons verstand. Wij zijn bezorgd omdat wij verstand hebben en vooruit kunnen denken. Daardoor zien we de dingen op ons af komen. Wij worden daar onzeker van. De problemen zijn er nog niet, maar wij zien leeuwen en beren op de weg. Dat wordt treffend uitgedrukt in het volgende gezegde:

Een mens lijdt vaak het meest
Door het lijden dat hij vreest
Maar dat nooit op komt dagen.
Zo heeft hij meer te dragen
Dan God te dragen geeft.

Er zijn heel wat zaken waarover wij ons geen zorgen hoeven te maken, omdat de Heer zorgt. Maar als wij ons toch zorgen maken, omdat wij onze gedachten niet onder controle hebben, dan mogen wij deze dingen bij de Heer brengen. Wanneer we dat doen, zijn het onze zorgen niet meer. Als we onze zorgen bij de Heer brengen, kunnen wij een gerust en stil leven leiden in alle godzaligheid en eerbaarheid. (1 Timótheüs 2 : 2) Dan ontvangen wij de vrede van God die ons verstand maar ook al onze zorgen te boven gaat. Zo worden ons hart en onze zinnen in Christus bewaard.

Wij mogen dus alles wat ons dwars zit bij de Heer brengen, zodat wij ons op andere, hemelse, dingen kunnen richten. Wij zijn geheiligd, afgezonderd van de wereld en gewijd voor de dienst aan God. Hij trekt ons uit de tegenwoordige - boze - eeuw. (Galaten 1 : 4) Daarom zouden we alles wat deze wereld betreft zo veel mogelijk relativiseren. Wij zijn overgegaan van de dood in het leven, uit de duisternis tot zijn wonderbaar licht. (zie 1 Petrus 2 : 9) Wij zouden daarom als rechtvaardigen uit het geloof leven en vertrouwen op onze Heer. Niet onze eigen gerechtigheid zoekend, maar Zijn gerechtigheid:

Matthéüs 16 : 24, 25

- 24 Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij.
25 Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal hetzelfde vinden.

Het woord "behouden" in vers 25 betekent "vasthouden", "grip op iets hebben", "bewaren" of "inrichten". Als je krampachtig probeert om iets van je leven te maken, verlies je de controle gegarandeerd. Het leven wordt dan een teleurstelling, omdat het niet brengt wat je ervan verwacht. Aan de andere kant staat hier ook dat als je niet te zwaar tilt aan het aardse leven, je daar het leven vinden zal. Pas als we niet meer zo krampachtig aan het leven vasthouden, blijkt het wel degelijk wat te bieden. Dat geldt algemeen al voor de oude mens, maar voor ons als kinderen van God nog veel meer. Het gaat hier in Matthéüs 16 dus over het praktische, aardse leven van alledag van zowel de natuurlijke mens als de gelovige.

De gedachte dat men het leven moet loslaten om het daardoor alsnog terug te vinden, komt ook voor in Markus 8 : 35, Lukas 9 : 24 en zelfs in Lukas 17 : 33, waar het genoemd wordt in verband met de wederkomst van Christus. Het wordt daar gezegd tot degenen die leven in de dagen, waarin het Koninkrijk van Christus openbaar zal worden.

De waarheid over het verliezen en behouden van het aardse leven wordt ook uitgebreid uiteengezet in het boek Prediker. ^{Zie zijlijn 4} Dit hele Bijbelboek heeft als onderwerp dat wat men ook probeert van het leven te maken, het altijd een negatief resultaat oplevert. Dat ligt niet aan de mens zelf, maar aan de aard van het leven onder de zon, aan de aard van de oude schepping. Die is nou eenmaal krom. De retorische vraag luidt dan ook in Prediker: "Wie kan recht maken dat Hij [God] krom gemaakt heeft?" (Prediker 7 : 13) Het advies is vervolgens om dat niet te proberen, want het leidt tot niets. Het is bovendien hoogmoedig om te denken dat wij voor onszelf kunnen zorgen of onze eigen toekomst kunnen bepalen. Wij kunnen dat niet. Er is er maar Eén Die dat kan en dat is God Zelf. Op het moment dat wij denken dat wij voor onszelf moeten zorgen, plaatsen wij onszelf in de plaats van God.

Heel de oude schepping is van nature aan de ijdelheid onderworpen. Dat wordt in Romeinen 8 : 21 "dienstbaarheid der verderfenis" genoemd.

Zijlijn 4

Wij noemen het boek Prediker "Prediker". Helaas verdwijnt daarmee in het Nederlands een deel van de oorspronkelijke betekenis. "Prediker" is de vertaling van het Hebreeuwse "kohelet" (קהלת) dat is afgeleid van het woord "kahal" (קהל). Dat betekent niet "prediken" of "uitroepen", maar "roepen uit". De prediker roept zijn toehoorders uit de wereld, uit de tegenwoordige boze eeuw (Galaten 1 : 4), opdat men verlost zou worden van de "zorgvuldigheden van deze wereld". (zie Matthéüs 13 : 22)

Romeinen 8 : 20, 21

- 20 Want het scepstel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil, die het der ijdelheid onderworpen heeft;
- 21 Op hoop, dat ook het scepstel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods.

Deze woorden zijn gericht aan wedergeboren mensen, kinderen van God. Het is de bedoeling dat de mens vrijgemaakt wordt van de slavernij der verderfenis. Met de "ijdelheid" uit vers 20 wordt de leegheid of zinloosheid van het leven bedoeld. Onderworpen zijn aan de ijdelheid betekent dus dat men slaaf is van de zinloosheid van het leven. Dat is de ellende van de natuurlijke mens en zijn denken. Romeinen 8 : 20, 21 is een korte samenvatting van het boek Prediker. Daar komt het woord "ijdelheid" vaak voor.

Prediker 1 : 2-4

- 2 Ijdelheid der ijdelheden, zegt de prediker; ijdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid.
- 3 Wat voordeel heeft de mens van al zijn arbeid, dien hij arbeidt onder de zon?
- 4 Het ene geslacht gaat, en het andere geslacht komt; maar de aarde staat in der eeuwigheid.

De ene generatie volgt de andere generatie op, maar de wereld verandert niet. Hoewel elke generatie de wereld wil verbeteren, komt daar nooit wat van terecht. Het antwoord op de vraag: "Waarom zijn we hier?" luidt in Prediker: "nergens voor". Ons bestaan is naar de oude mens gesproken zinloos. Pas in het laatste hoofdstuk van Prediker lezen we wat wél zin geeft aan het leven, namelijk het gedenken van onze Schepper.

Prediker 12 : 1

- 1 En gedenk aan de Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen, en de jaren naderen, van dewelke gij zeggen zult: Ik heb geen lust in dezelve.

Hier op aarde, onder de zon, is alles onderworpen aan de ijdelheid. Dat lezen we ook in Romeinen 8 : 20. Maar: de schepping zal op de Jongste Dag verlost worden. (zie Romeinen 8 : 22) Dezelfde gedachte wordt ook op de gelovige toegepast.

Romeinen 8 : 23

- 23 En niet alleen dit, maar ook wij zelf, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelf, zeg ik, zuchten in ons-

zelfen, verwachtende de aanneming tot kinderen [letterlijk: aanstelling tot zonen], namelijk de verlossing onzes lichaams.

Als het toch geen zin heeft om idealen en ambities na te streven kan men ze net zo goed loslaten. In plaats daarvan kan men beter genieten van het leven en zijn dagen aangenaam doorbrengen.

Prediker 9 : 7-10

- 7 Ga dan heen, eet uw brood met vreugde, en drink uw wijn van goeder harte; want God heeft alrede een behagen aan uw werken.
- 8 Laat uw klederen te allen tijd wit zijn, en laat op uw hoofd geen olie ontbreken.
- 9 Geniet het leven met de vrouw, die gij liefhebt, al de dagen uws ijdelens, welke God u gegeven heeft onder de zon, al uw ijdele dagen; want dit is uw deel in dit leven, en van uw arbeid, dien gij arbeidt onder de zon.
- 10 Alles, wat uw hand vindt om te doen, doe dat met uw macht [...].

Het is de bedoeling dat men plezier heeft in wat men doet in het leven: het zou blijdschap, voldoening en bevrediging geven. Dat heeft ieder mens nodig. Voor de gelovige houdt plezier hebben en aangenaam leven ook in: het leven vullen met de actieve, praktische dienst aan God. Als kinderen van God zouden we onze harten vullen met het Woord van God. Dat verandert onze wijze van denken en onze gerichtheid.

Romeinen 6 : 13

- 13 En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelf Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid.

Wij zouden onze lichamen aan de Heer ter beschikking stellen als levende offers tot wapenen der gerechtigheid. Dat heet "verlossing". Een leven in dienst van de Heer verlost je namelijk van de zinloosheid van het leven. Het maakt je leven zinvol.

Het volk Israël onder leiding van Jozua

In de geschiedenis van Jozua vinden we een prachtige illustratie van de waarheid dat, als je bereid bent je leven te verliezen, je dat leven zult behouden. Het volk Israël zou onder leiding van Jozua het beloofde land en de beloofde erfenis in bezit nemen. De Heer had tot hen gezegd:

Jozua 1 : 3

3 Alle plaats, waarop ulieder voetzool treden zal, heb Ik u gegeven, gelijk als Ik tot Mozes gesproken heb.

Op die manier gaf de Heer de stad Jericho aan de Israëlieten. Jericho staat symbool voor de oude wereld. De Israëlieten hoefden niet te vechten om Jericho in te nemen. Integendeel: zij liepen er alleen maar omheen, zonder aanstalten te maken om er binnen te gaan. Dat moesten ze bovendien zwijgend doen, op de laatste omgang na. Zo werd Jericho hun gegeven. Alleen mochten de Israëlieten geen rechten laten gelden op de rijkdommen en schatten van de stad. Zij zouden zich geen schatten vergaderen uit Jericho. Alles was verbannen, wat betekende dat alles van waarde moest worden verbrand. Op een paar dingen na, want die werden gewijd aan de dienst aan Jehovah. (zie Jozua 6)

Hierna gingen de Israëlieten naar de volgende stad, de stad Ai. Daar ging het mis. Er werden verspieters uitgezonden om de stad te verkennen. De verspieters kwamen terug en vertelden Jozua dat Ai maar een klein stadje was met weinig inwoners. Ze adviseerden Jozua om niet het hele volk naar Ai te laten gaan. Hun inschatting was dat 3000 mannen genoeg zouden zijn. Dus stuurde Jozua 3000 mannen naar Ai met het doel de stad in te nemen. Maar deze mannen werden op de vlucht gejaagd door de inwoners van Ai. De verspieters hadden kennelijk een verkeerde inschatting gemaakt. Hierop ging Jozua op zijn knieën en bad urenlang tot de Heer. Op een gegeven moment zei de Heer tegen Jozua dat hij weer op moest staan en dat er iets fout was in het volk. Achan, uit de stam van Juda, had verschillende waardevolle dingen gevonden in Jericho en stiekem meegenomen en verborgen in zijn tent. Onder die spullen bevonden zich 200 sikkelen zilver, 50 sikkelen goud en een "schoon sierlijk Babylonisch overkleed". (zie Jozua 7 : 18-26) Achan was dus op eigen initiatief en op basis van menselijk denken begonnen zich schatten te verzamelen. Waarschijnlijk was dat uit een soort automatisme: als je rijkdommen tegenkomt, steek je ze in eigen zak. Achan is een beeld van het Joodse volk dat niet uit geloof, maar uit werken gerechtvaardigd wilde worden.

Nu is het zo dat de hele geschiedenis van Israël in het boek Jozua de uitbeelding is van de situatie van de Gemeente in onze dagen. Aan ons is een erfenis beloofd die de Heer ons zal geven. Niet op grond van onze eigen daden, maar op grond van Zijn beloften. Op het moment dat wij in dit aardse leven onze toekomst zeker willen stellen of een erfenis proberen te bemachtigen, vinden wij automatisch een "sierlijk Babylonisch overkleed". Wanneer we betrokken raken in het wereldse streven, raken wij verstrikt in de "zorgvuldigheden van deze eeuw", (Markus 4 : 19) waarvan

satan de god is. Het koninkrijk van de duivel is Babel. **Zie zijlijn 5** Wanneer we verstrikt raken in de zorgvuldigheden van deze eeuw, komen we dus terecht in de macht van Babel en daarmee van de tegenstander. Onze geestelijke strijd wordt dan een schijnvertoning: op het moment dat we die geestelijke strijd zouden voeren, slaan we op de vlucht, net als de mannen in Ai. Er valt dan niets te veroveren. Vervolgens geeft de Heer ons ook niets, hoewel Hij ons veel beloofd heeft. Maar die beloften zijn op grond van geloof en niet op grond van ons eigen menselijk streven.

Het verhaal gaat verder. De zaak met Achan was inmiddels geregeld. Nadat hij gedood was, probeerde het volk Ai opnieuw te veroveren. Het opmerkelijke is dat er geen wonderen van God aan te pas kwamen, maar een krijgslist. Onder leiding van Jozua trok er opnieuw een groep van een paar duizend man tegen Ai op. Zodra de legers van Ai hun tegemoet kwamen, sloegen Jozua en zijn mannen op de vlucht. Ze lieten zich door de mannen van Ai najagen tot ver buiten de stad, zonder ingehaald te worden. Toen strekte Jozua op bevel van de Heer zijn spies uit. De mannen van Israël hielden plotseling halt, draaiden zich om en doodden de mannen van Ai. Ondertussen was de stad Ai zonder verdediging en kon de rest van het volk Israël de stad makkelijk innemen.

De geschiedenis illustreert dat als men inderdaad bereid is zijn leven (Ai-chai) **zie zijlijn 6** te verliezen, men het dan juist vindt. Pas als men het loslaat, zal de Heer het geven. Wij zouden genoeg nemen met wat God ons geeft. Op die manier kan ons leven best wel leefbaar en aangenaam zijn. We zouden er ook van genieten.

We zouden God dienen tijdens ons leven hier op aarde. De Bijbel leert dat God ons bekwaam gemaakt heeft om ook al tijdens ons leven op aarde dienaren van het Nieuwe Verbond te zijn.

2 Korinthe 3 : 5, 6

- 5 Niet dat wij van onszelven bekwaam zijn iets te denken, als uit onszelven; maar onze bekwaamheid is uit God;
- 6 Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

De Hemelse Vader zorgt voor ons

Matthéüs 6 : 26

26 Aanziet de vogelen des hemels, dat zij niet zaaien, noch maaien, noch verzamelen in de schuren; en uw hemelse

Zijlijn 5

Babel was de eerste grote hoofdstad van de wereld. Het denken en streven van Babel wordt beheerst door de overste van deze eeuw, de satan, en staat haaks op het denken en streven van het Koninkrijk van God. Het denken van Babel was het beginsel van alle wereldrijken. "Babel" wordt "de moeder der hoerijen en der gruwelen der aarde" (Openbaring 17 : 5) genoemd.

Zijlijn 6

Het Hebreeuwse woord voor "leven" is "chai" (חַי). Waarschijnlijk bestaat er verwantschap tussen de woorden "Ai" en "chai". Letterlijk wordt "Ai" vertaald met "hopen" ("puinhopen"). Ai staat voor het leven hier onder de zon. Ai is dus een beeld van de tegenwoordige wereld, liggend onder het oordeel van God. Niettemin wordt het aan ons ter beschikking gesteld en leven wij erin.

Vader voedt nochtans dezelve; gaat gij dezelve niet zeer veel te boven?

Vogels doen niets voor hun dagelijks voedsel en toch worden ze door de schepper gevoed. En als de hemelse Vader zelfs voor de vogels zorgt, zal Hij ons mensen toch zeker geven wat wij nodig hebben. Het beeld van de vogels is een treffende beschrijving van hoe we zouden moeten leven: de Heer zorgt voor ons, ook naar uitwendige dingen. Van ons wordt alleen verwacht dat we de inwendige, geestelijke dingen zoeken. Dan wordt ons al het andere toegeworpen.

Matthéüs 6 : 27-32

- 27 Wie toch van u kan, met bezorgd te zijn, een el tot zijn lengte toedoen?
- 28 En wat zijt gij bezorgd voor de kleding? Aanmerkt de leliën des velds, hoe zij wassen; zij arbeiden niet, en spinnen niet;
- 29 En Ik zeg u, dat ook Salomo, in al zijn heerlijkheid, niet is bekleed geweest, gelijk een van deze.
- 30 Indien nu God het gras des velds, dat heden is, en morgen in den oven geworpen wordt, also bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, gij kleingelovigen?
- 31 Daarom zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden?
- 32 Want al deze dingen zoeken de heidenen; want uw hemelse Vader weet, dat gij al deze dingen behoeft.

Vers 27 spreekt hier niet over de lichaamslengte van de mens, maar over de lengte van het leven. Niemand kan zijn leven verlengen door zich zorgen te maken. In vers 28 gaat het over kleding, wat staat voor uiterlijke dingen. Hier wordt gezegd dat de bloemen en het gras alleen maar groeien. Ze maken zelf geen kleding, maar toch zijn ze schitterend bekleed. God Zelf zorgt daarvoor. Gras is eigenlijk niets waard: het is er vandaag, maar morgen vergaat het. Het gras wordt ook wel vergeleken met de mens vanwege zijn vergankelijkheid. (zie Psalm 103 : 15) Maar wij mogen erop vertrouwen dat de Heer ons kleedt en dus voor ons zorgt. Wij zouden vertrouwen op de Heer in plaats van op onze eigen arbeid. De natuurlijke mens in het algemeen maakt zich zorgen over eten en kleding. Maar de hemelse Vader weet wat wij nodig hebben. En Hij weet dat niet alleen, maar voorziet daar ook in. Diezelfde gedachte wordt uiteengezet in vers 33.

Matthéüs 6 : 33

- 33 Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.

God Zelf zorgt voor ons, maar de eerste helft van dit vers noemt wel een voorwaarde: we zouden eerst het Koninkrijk van God zoeken. Het zoeken van het Koninkrijk staat op de eerste plaats in ons leven. Op die manier hebben wij een nuttige besteding van ons leven: het zoeken van het Koninkrijk en de eer van God. Met "Koninkrijk Gods" wordt hier bedoeld: het Nieuwe Verbond. Het gaat over het Koninkrijk van God zoals het tot stand is gekomen sinds en door de opstanding van Christus.

Verder zouden we niet ons eigen recht zoeken, maar de gerechtigheid van God. Al het andere wordt ons dan toegeworpen, omdat onze Hemelse Vader weet wat we nodig hebben. Als kinderen van God zouden we ons vertrouwen op Hem stellen.

Dat neemt niet weg dat wij bepaalde verantwoordelijkheden hebben voor ons leven hier. Wij zouden leven in overgave aan Hem in afhankelijkheid van Hem. Hoe ons leven dan precies zal lopen weten we niet, net als Abraham die ook in geloof en vertrouwen op God gehoorzaamde, zonder te weten waar hij uit zou komen.

Hebreeën 11 : 8

- 8 Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou.

Wat de toekomst ons ook brengt, de Heer leidt ons. Hij heeft Zelf een toekomst voor ons weggelegd. Hij zorgt dat wij daar komen, op voorwaarde dat wij ons aan Hem overgeven. Daar zou ons leven op gericht moeten zijn: Hem te dienen, de omstandigheden te accepteren zoals ze zijn en daar het beste van te maken. Wij zouden leven uit de genade van God, ook al tijdens ons leven hier op aarde.

Matthéüs 6 : 34

- 34 Zijt dan niet bezorgd tegen den morgen; want de morgen zal voor het zijne zorgen; elke dag heeft genoeg aan zijn zelfs kwaad.

Hier staat dan ook dat we ons geen zorgen zouden maken over morgen. We zouden ons vandaag hooguit zorgen maken over vandaag. Gisteren is voorbij, morgen komt nog en vandaag zorgt de Heer. Dát is Bijbelse waarheid.

AMEN

De gedachte is...

Matthéüs 6 : 19-20, 31, 33

19 Vergadert u geen schatten op de aarde [...].

20 Maar vergadert u schatten in den hemel [...].

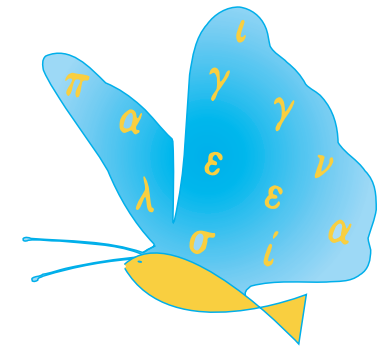
31 Daarom zijt niet bezorgd, zeggende: Wat zullen wij eten, of wat zullen wij drinken, of waarmede zullen wij ons kleden?

33 Maar zoekt eerst het Koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u toegeworpen worden.

Deze uitspraken van de Here Jezus zijn onderdeel van de Bergrede. Veel mensen, ook veel christenen, verzamelen schatten op aarde. Ze willen iets bereiken in dit leven en vinden dat je carrière moet maken. Ze proberen krampachtig het leven van alledag onder controle te krijgen. Toch leert de Bijbel iets anders.

Onze eerste prioriteit zou namelijk zijn dat we hemelse schatten verzamelen, oftewel het Koninkrijk van God zoeken. Als dat onze ambitie is en wij dat doel nastreven, zal de Hemelse Vader voor ons zorgen en in onze aardse behoeften voorzien. Dat doet Hij uiteraard naar Zijn maatstaven, want Hij weet het beste wat wij nodig hebben. Zo zouden wij ons vertrouwen stellen op Hem en leven in afhankelijkheid van Hem.

De in deze serie verschenen titels zijn door anderen bewerkte en op schrift gestelde uitgaven van opgenomen Bijbelstudies van Ab Klein Haneveld.

Stichting Vlichthus

Stichting Vlichthus (KvK: 65348230) heeft een ANBI-erkenning (RSIN: 856075334) en kan haar activiteiten uitvoeren mede dankzij zeer gewaardeerde financiële bijdragen. U kunt ons steunen via:

NL92 RABO 0166 3657 18
t.n.v. Stichting Vlichthus.